

Aardappels kiemen

Aardappels kennen twee verschillende kiemmomenten. De eerste, die al in de herfst kan optreden is de zgn. "topspruit". Dit is een forse kiem, soms twee, die aan het kopeinde (waar de meeste ogen zitten) van de knol uitgroeit. De kiem kan wel 10-40 cm lang worden en neemt zoveel energie, dat de overige ogen moeilijker loskomen. Een aardappel die alleen op z'n topspruit groeit geeft weinig stengels en dus weinig (hoewel grove!) knollen. Beter is het dus om de topspruit meteen af te breken. Vervolgens leg je de knollen terug bij een wat hogere temperatuur, de overige ogen komen nu los. Deze tweede kieming geeft veel meer kiemen en later dus veel meer groeistengels: een hogere opbrengst met een regelmatigere sortering. Als in de loop van dit proces zo veel mogelijk ogen los zijn (te zien aan de "witte puntjes" in de ogen) dan leg je de poters in het licht en op kamertemperatuur. Zo ontstaan mooie regelmatige kiemen van 0,5-1 cm lang.

Zodra de buitentemperatuur dat toelaat (10- 15grC) mogen de poters naar buiten om de kiemen af te laten harden, zodat ze er bij het poten niet afbreken. Natuurlijk zijn er soms forse verschillen in kiemgedrag tussen verschillende rassen, er zijn zelfs rassen met nauwelijks kiemrust, deze beginnen dus al in november uit te lopen. Hoe vroeger de aardappel, hoe korter de kiemrust. In de praktijk zal de juiste timing uit ervaring moeten blijken. De kalender vergeten en pas poten (met de kiemen naar boven!) als de bodemtemperatuur boven 10grC komt en de grond met blote handen behaaglijk aanvoelt.